

27A:7

I va-taxa har engångsavgifts storlek gjorts beroende av fastighetens våningsyta. Fråga har uppkommit huruvida visst källarutrymme utgjort sådan avgiftspliktig våningsyta.

Enligt va-taxa för Upplands-Bro kommun fastställd av kommunalfullmäktige 17.2.1969 gäller beträffande avgifter för anslutning av fastigheter till den allmänna va-anläggningen i kommunen bl a följande: Om tillbyggnad, som medför ökad nytta av fastigheten, företages på ansluten fastighet skall tilläggsavgift för fastigheten uttagas med 30 kr per kvadratmeter tillkommande våningsyta. Våningsytan bestämmes efter ritningar enligt vilka byggnadslov beviljats eller efter av kommunalnämnden godkänd uppmätning av byggnaden och utgör den sammanlagda horisontella ytan av samtliga våningar, inklusive källar- och vindsvåningar, som i varje våningsplan begränsas av omgivande ytterväggars utsidor. Avgiftsfria är dock sådana för fastighetens allmänna behov avsedda våningsytor, som omfattar pannrum, tvättstuga, torkrum, skyddsrum och förvaringsutrymme för cyklar ävensom matkällare, förvaringskällare och vindskontor.

S.E. ägde en fastighet i Upplands-Bro kommun. Fastigheten är belägen inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till denna. Under åren 1972-1973 byggde S.E. till den på fastigheten befintliga enfamiljsvillan med 171,4 m² varav hälften i markplanet och hälften i källarplanet. Med anledning av tillbyggnaden påfördes och erlade S.E. anläggningsavgift till den allmänna va-anläggningen med 5 141 kr.

S.E. yrkade fastställt att han inte varit skyldig att erlägga hälften, eller 2 570 kr 50 öre, av den honom påförda avgiften. Till stöd för yrkandet anförde han att den nytillkomna ytan i källarplanet utgjorde förrådsutrymme och därför enligt va-taxan inte skolat inräknas i den avgiftspliktiga tillkommande våningsytan. Kommunen bestred bifall till S.E:s talan samt hänvisade därvid till att källarutrymmet enligt byggnadslovsritningarna utgjorde motionsrum och att ytan således var avgiftspliktig.

Till utveckling av sin talan anförde S.E: Eftersom villan saknade förrådsutrymmen och S.E. ville utöka bostadsytan, beslöt han sig för att göra en tillbyggnad. I markplanet tillbyggdes tre rum varjämte det befintliga vardagsrummet utvidgades. Den tillkommande källarytan - omkring 85 m² - var avsedd att användas till förråd. Vid den första planeringen av tillbyggnaden bestämdes takhöjden i källaren till 4,25 m. På grund av markförhållandena kunde större takhöjd än 3,6 m inte erhållas, varför källaren nu inte kan användas för motionsverksamhet. På byggnadslovshandlingarna kom benämningen "motionsrum" att angivas eftersom såväl byggmästaren som S.E. antog att det saknade betydelse vilken benämning som sattes utrymmet.

Kommunen genmälde: Den stora ytan på källarutrymmet och det förhållandet att tillträde till detta endast kan ske via en smal spiraltrappa gör utrymmet olämpligt som förråd. Eftersom det på byggnadslovsritningarna angivits att utrymmet skall användas som motionsrum - en uppgift som säkerligen är riktig - skall det enligt taxan avgiftsbeläggas.

Va-nämnden yttrade:

I målet är ostridigt att källarutrymmet i godkänd byggnadslovsritning försetts med beteckningen "motionsrum". Vad som förekommit i målet ger inte anledning antaga att denna beteckning tillkommit av misstag eller förbiseende. Anmärkas bör i sammanhanget att gällande byggnadsstadga innehåller föreskrifter av innebörd att i byggnadslovsärende godkänd ritning skall följas, när byggnadsarbetet utföres, samt att byggnadslov kräves bl a i det fall att byggnad eller del därav tas i anspråk för väsentligen annat ändamål än det som finns angivet på godkänd ritning.

Mot den nu redovisade bakgrunden kan någon erinran ej riktas mot att kommunen, på sätt va-taxan förutsätter, beräknat anläggningsavgiften på grundval av uppgifterna i den ritning enligt vilken byggnadslov beviljats. På grund härav och då ej heller i övrigt förekommit någon omständighet som medför att avgiftsuttaget skall anses oförenligt med gällande avgiftsbestämmelser kan S.E:s talan ej bifallas.

Va-nämnden lämnade S.E:s talan utan bifall.

Beslut: 1975-02-12, BVA 14

Mål nr: VA 100/73